

Poverello

T

nieuws

retouradres Poverello v.z.w., Zuinigheidsstraat 4, 1000 Brussel
afgiftekantoor 2099 Antwerpen X

P308080 • 3 maandelijks • december 2020

Beste Poverello vrienden,

De voorbije jaren werd het kerstfeest in Poverello overal gekenmerkt door een hartelijk welkom met een handdruk, een kus of een knuffel. Veel volk dat dicht bij elkaar moet zitten want alle plaatsen zijn benomen. Een viering waarin de traditionele kerstliederen gezongen worden. Samen aan tafel zitten om lekker te eten en veel over en weer te praten. Na de maaltijd animatie met een tombola, zang en soms ook met dans ... Maar dit jaar wordt het anders.

En toch zal het Kerstdag worden

Het wordt wellicht voor iedereen een gebeuren in kleine kring. En wie niet echt een eigen kring heeft, zal dit jaar moeilijker kunnen aansluiten bij anderen. Voor hen wordt het extra pijnlijk. En toch zal het Kerstdag worden. Wat gaan we vieren ? Kunnen we op de één of andere manier samen Kerstdag beleven? Het zal dit jaar veel moeilijker worden om zich te verstoppen of te verdrinken in het feestgedruis, de drukte, de zorgen van de praktische organisatie... Misschien is het een uitnodiging om te zoeken naar de essentie van het kerstfeest. Jan Vermeire verwoordde dit in zijn laatste kerstbrief in 1997 zo : *“Jezus, het goddelijk Kind, is op aarde gekomen om op een schitterende wijze te tonen dat de hemelse Vader ons allemaal graag ziet. Aan ons wordt alleen een beetje goeie wil gevraagd, dat wij ons naar Hem keren, onze onmacht bekennen. Dat is alles wat wij te doen hebben, en vooral vertrouwen hebben. Al zitten wij volledig in de put, wij zullen bevrijd worden, wij worden gered. Wij zullen schitteren en in de eeuwige vreugde opgenomen worden ... samen. Het kleine Kind, dat de naam Jezus draagt, is het ons komen zeggen. Het is de vriendelijkste, de zachtste, de meest beminlijke Vader die ons zijn Zoon heeft gezonden.”*

Een uitzonderlijk gebeuren

Voor velen uit onze omgeving is het moeilijk om deze boodschap te horen in het kerstgebeuren. Het lijkt voor hen als een sprookje. Het is toch wel een heel uitzonderlijk gebeuren. Men heeft zelfs een nieuwe jaartelling gestart: met de geboorte van een kind in een stal ! God wil dicht bij ons zijn en wil zich kenbaar maken als degene die ons zo liefheeft dat Hij zijn Zoon naar ons zendt. Hij komt ongewapend en ontwapenend naar ons toe, het kind van ouders voor wie geen plaats is in de herberg. Alsof Hij daarmee zeggen wil : Hier ben Ik voor jou – wie ben jij voor mij !

Wie voelt zich nooit klein en arm ?

Is dit niet een beetje wat wij elke dag in Poverello kunnen beleven ? Enerzijds er willen zijn voor mensen en anderzijds zelf hulp nodig hebben. Want wie heeft er nooit nood, wie voelt er zich nooit klein en arm? Het kan door ziekte, een ont-

goucheling, een mislukking ... en plots is alles anders. En dan weten hoe belangrijk een luisterend oor, een beetje respect en begrip, een glimlach kunnen zijn. De persoon die naar ons toekomt en zegt : Ik heb honger, ik ben opzoek naar een bed, ik ben ganse dagen alleen ... zegt met andere woorden : Ik heb je nodig, je kan iets voor me doen, ik kan niet zonder jou ... Durven we deze boodschap horen of gaan we onmiddellijk in het verweer: Is het wel waar ? Kan hij of zij niet beter naar een sociale dienst gaan ? Professionele hulpverlening zoeken...? Of gebruiken we onze eigen nood als excuus om niet te hoeven luisteren: Ik heb zelf ook problemen, ik heb geen tijd...

Een lichtpuntje zijn

Wanneer we deze boodschap wèl durven horen, kunnen we geraakt worden in ons hart. Het doet ons halt houden om het verhaal van vallen en opstaan te beluisteren dat achter deze schrijnende situatie schuilgaat. Het vraagt tijd om in de kwetsbare medemens een zus of een broer in haar of zijn op weg zijn te kunnen en durven ontdekken. Het confronteert ons met onze eigen beperktheid: Wat kunnen we doen, wat kunnen we betekenen voor de mens die voor ons staat ? De verleiding om rap iets te geven om er vanaf te zijn en niet verder te moeten nadenken, kan groot worden. De twijfel van niet te weten wat juist en goed is, en de onmacht geen oplossing te kunnen aanbieden, maken duidelijk dat slechts al gaande de weg kan gevonden worden. Het doet ons onze grenzen aftasten en erkennen. Maar juist in deze zoekende tocht leren we op weg gaan met onze eigen beperkingen. We kunnen wellicht de problemen van anderen niet zomaar oplossen, maar we kunnen

wel iets doen en iets betekenen op hun tocht, en zo een lichtpuntje zijn. En wie weet worden zij een lichtpuntje voor ons ! En dat is vooral te ontdekken wanneer we onszelf klein en arm weten. Is dit niet de boodschap van het Kerstkind. Zo klein, kwetsbaar en armzalig is God tussen mensen komen wonen dat we vertederd worden en Hij ons aanspreekt in ons hart. Zo dicht wil Hij bij ons zijn. Zijn boodschap gaat in twee richtingen: Hier ben Ik voor jullie, helemaal en in al mijn kwetsbaarheid ... Ik heb jullie nodig, Ik vertrouw mij aan jullie toe ! Hebben we de eenvoud om dit te zien en vanuit deze realiteit in het leven te staan?

Hoop en bemoediging.

Deze Kerst zullen we niet kunnen samenkomen om te feesten. Het gemis en de pijn hierom zullen bij velen leven. Laten we de onzekerheid en de eenzaamheid die dit teweegbrengt met elkaar delen, maar laten we ook de Kerstvreugde delen : God is tussen mensen komen wonen ! Hij wil ons komen aansteken met het vuur van zijn Liefde zodat we zelf vuur van liefde worden voor elkaar en in het bijzonder voor de eenzamen en behoeftigen. Op deze manier kunnen we tijdens deze donkere dagen licht en warmte zijn voor elkaar, hoop en bemoediging. En zo kunnen we in de verbondenheid met elkaar en met de Heer, ondanks alle zorgen, vrede vinden in het hart.

Zalig Kerstfeest !

Johan



Onze overledenen



Michel (69) Banneux

Michel verbleef twee jaar in een rusthuis na meerdere jaren in Poverello gewoond te hebben. (Eerst in Brussel, later in Banneux). Hij hield vooral van de familiale geest van Poverello. Zijn Poverello vrienden waren van grote waarde voor hem en hij had voor hen. Hij had een bijzondere devotie voor de Maagd der Armen en voor Pater Pio. Hij sprak openlijk over zijn geloof en de communie ontving hij met vreugde.

Michel, je was en je blijft onze vriend!



Raymond (59) Banneux

Raymond heeft twee jaar in Poverello Banneux gewoond. Sinds vorig jaar leed hij aan kanker, die hem erg veel pijn bezorgde. We waren allemaal geraakt door zijn moed. Ondanks zijn lijden, was hij degene die iedereen vroeg hoe het met hen ging. Hij had voor ieder wel een blik, een handdruk (voor de komst van covid!) of een woord!

Raymond, je was en je blijft onze vriend!

Philippe (61) Brussel

Zijn zus belde: "Hebben jullie een plaats voor Philippe?" Hij had vele jaren op straat geleefd en was nu sinds enkele maanden bij zijn zus. Ze kon niet meer. Als Philippe bij ons aankomt, ontmoeten we een stille, aardige, rustige man, die weinig praat. Wat meteen opvalt, zijn de open wonden aan zijn kaak. Hij krijgt een plaats in de slaapzaal. Meestal is hij overdag weg en komt hij om 19 uur terug naar Poverello. Je ziet hem 's avonds vaak op de binnenplaats van Poverello om in alle rust een sigaretje te roken. Hij verzorgt de wonden met desinfectiemiddel, maar na een tijdje drukken de andere bewoners van de slaapzaal hun bezorgdheid uit over de hygiëne. Eén van de vrijwilligers lukt het om Philippe mee naar de dokter te nemen. Hij heeft angst. De dokter denkt dat het ernstig is en dat hij naar het ziekenhuis moet gaan. Met veel moeite gaat hij uiteindelijk mee.

Na enkele onderzoeken, waarbij ze constateren dat hij kanker heeft, stellen ze hem een opname in het ziekenhuis voor. Maar Philippe wil dat niet. Hij loopt weg en verlaat ook Poverello. Hij is dan één maand bij ons geweest. Hij is bang om opgesloten te worden en niet meer 'vrij' te zijn. Na enkele weken is het uiteindelijk de medische afdeling van de SAMU (*Service d'Aide Médicale Urgente, red.*), die het lukt om Philippe op te laten nemen in het Sint Pieters Ziekenhuis. Zij sturen hem na



een week door naar de afdeling palliatieve zorg van de Sint Jans kliniek. Of hij zich werkelijk realiseert wat dat betekent, is niet duidelijk. Soms is er toch een straaltje van hoop zichtbaar dat hij zal genezen. Belangrijk voor hem is, dat hij kan komen en gaan en dat hij niet opgesloten zit. Als ik hem kom bezoeken, zit hij vaak in de hal van het ziekenhuis en ziet de mensen komen en gaan. Het is niet gemakkelijk om 'alleen' op een grote kamer in het ziekenhuis te zijn. Hij gaat ook meerdere uren per dag op een terrasje zitten. Zijn broer en zus komen hem regelmatig bezoeken. Philippe is en blijft een man van weinig woorden. Op de afdeling laten ze Philippe vrij en respecteren wat hij wil en niet wil.

Week na week zien we hoe hij achteruit gaat. Hij klaagt niet en zegt ook dat hij geen pijn heeft. We weten dat het einde nabij is, als hij de kracht niet meer heeft om zijn kamer te verlaten. Op een zondagmorgen belt de verpleegster dat hij is ingeslapen.

Philippe, rust in vrede.

zr. Bep

Getuigenis van Gert, Brussel

Ook in Poverello is er door de huidige crisis veel veranderd.

Onze bewoners in de Zuinigheidsstraat hebben nu een eigen plek gekregen waar ze gedurende de nacht, maar ook overdag kunnen vertoeven. Ze kunnen gedurende de dag gaan rusten op de kamer of in de slaapzaal. Ze hebben nu meer een thuis waar alles plaatsvindt. Voor het ontbijt bereedden de bewoners zichzelf, middag- en avondmaal worden ter plekke bediend. Dit schept een nauwe en warmere band tussen bewoners en vrijwilligers. Vroeger was het zo dat je na het ontbijt vanaf 9u ofwel op straat vertoefde, of je bracht je dag door in het restaurant. In het restaurant kon het zeer druk en lawaaiig zijn. De bewoners hebben al een zekere leeftijd en zijn ook gesteld op rust en privacy. Die rust vinden ze nu op hun kamer of in de slaapzaal. Ze vormen nu meer een gemeenschap waar ze voor mekaar zorg dragen. Op het ogenblik is het restaurant nog gesloten, zodus is er geen plek meer voor velen om een dagje te vertoeven. Een plaats waar je in alle rust kan verblijven, waar je je veilig voelt en waar je jezelf kan zijn. Dit kunnen we voor het ogenblik niet meer aanbieden. Deze mensen zijn door de coronacrisis het hardst getroffen. Het is heel spijtig dat vele mensen, elk met een eigen

verhaal, unieke competenties en kwetsbaarheden, op dit ogenblik eenzaam en geïsoleerd zijn. Maar deze crisis zorgt ook voor mooie en warme momenten. Er wordt aan de poort gebeld door mensen die een meeneemmaaltijd, een stukje taart, een stuk fruit vragen of een babbeltje willen maken. Sommigen verblijven enkele uurtjes in de tuin waar ook hun avondmaal wordt gegeven. Voor velen is Poverello nog altijd een toevluchtsoord

waar ze zichzelf kunnen zijn en waar ze zich veilig voelen. Ook voor de vrijwilligers is er veel veranderd. Vaste taken zoals de bar doen of opdienen in het restaurant zijn grotendeels weggefallen. Maar het engagement is er nog altijd, onverminderd en echt.

Eigenlijk gaat alles gewoon voort, het is gewoon anders, niet meer zo groots, maar daarom niet minder mooi en belangrijk. Integendeel!



Een leuk initiatief: Eagle Scout Finn ontwierp een (houten) standaard met voetbediening voor handdesinfectie. Samen met zijn mede-scouts bouwde hij er vier voor Poverello. Bedankt!

Zonnestralen uit Banneux

Zomaar een paar zinnen om met jullie de kleine zonnestralen te delen die we de afgelopen weken in Poverello Banneux beleefden! Jean-Marie maakte gebruik van de lock-down om een prachtig kippenhok te bouwen. De kippen die hij erin onthaalde, schenken ons elke dag eieren van kwaliteit. 's Middags werden "concerten van André Rieu" georganiseerd door Dany, die uit Maastricht komt om het team van vrijwilligers te "versterken". Het koor ging door in kleine groepjes. Elke week leerden we een nieuw lied. Het laatste lied dat we leerden, was "ça ira mieux demain" ("morgen zal het beter gaan") van Annie Cordy! Tijdens de maaltijd hielden de gesprekken ons op de hoogte van de laatste sportuitslagen en het verkiezingsklimaat in de Verenigde Staten. Geen sprake van dat we ons laten meeslepen door het sombere nieuws op de TV!

In het keukenteam werd solidariteit het hart. Iedereen bood zichzelf spontaan aan om extra hulp te bieden. Bij de bewoners was er een grote welwillendheid en aandacht voor elkaar. Père Joseph keerde, na een verblijf van meerdere weken in het ziekenhuis, terug in Poverello. Hij kan opnieuw de Eucharistie vieren! Halleluja! Ook waren we erg blij dat Thibault enkele weken bij ons was. Hij was vol vuur betrokken bij de keuken en het koor.

En het meest recente van alle goede nieuws is dat Cindy en Mathieu zich bij het team vrijwilligers gaan voegen. Ze hebben al heerlijke quiches voor ons gemaakt!

In de hoop dat u zich een beetje heeft kunnen verwarmen aan deze paar zinnestjes,

Anne-Cecile

Hoe we vandaag aan de toekomst van Poverello bouwen

De coronatijden brengen heel wat onzekerheid. Soms vragen mensen aan mij of Poverello wel kan blijven voortbestaan. We moeten natuurlijk wachten tot het virus is teruggedrongen om het dagonthaal in de verschillende huizen te kunnen heropenen. Wellicht zal dit stapsgewijs gebeuren. Op dit moment kunnen we niet anders dan maaltijden bedelen aan de straat. Wellicht komt er dan een fase waarin men terug binnen zal mogen komen eten, maar op een veilige afstand van elkaar en dus ook beperkt in aantal en in tijd. Om daarna, eens dat vele personen gevaccineerd zullen zijn, terug een soort 'leefplaats' te kunnen worden, waar mensen een deel van hun dag in veiligheid en gezelligheid kunnen doorbrengen. Terug de ontmoetingsplaats, het stamcafé zonder bier, waar mensen, in het bijzonder zij die het moeilijk hebben, dag na dag een beetje meer thuis kunnen komen in respect en broederlijkheid.

Wat doen we ?

Maar de vragen in verband met de toekomst van Poverello ontstaan ook omdat men verneemt dat sommige bedrijven en organisaties het financieel moeilijk hebben en zich zorgen maken over hoe ze hun werking verder kunnen zetten. Inkomsten die verminderen, bijkomende werkingskosten ... Hoe is dat bij Poverello? Tijdens de voorbije veertig jaar hebben we de werking van Poverello steeds verder uitgebouwd en tot het moment dat corona het land in zijn greep nam, werden er in de verschillende huizen samen dagelijks 800 warme maaltijden bereid en opgediend en verbleven er 70 personen. Maar de doelstellingen van Poverello reiken veel verder dan enkel maaltijden en overnachtingen aanbieden. Het gaat hem evenzeer over relaties opbouwen, het leven delen met vereenzaamde en door het leven getekende personen. Een nood die dikwijls mee de oorzaak is van de materiële armoede.

Verbouwingen

Vele mensen hebben ons gesteund en geholpen om dit mogelijk te maken. Met de ons toevertrouwde middelen zijn we steeds met zorg omgesprongen. Gedurende de laatste jaren hebben we heel wat geïnvesteerd in de gebouwen om ze gebruiksvriendelijker te maken, maar ook om ze aan te passen aan de normen,

onder andere op het gebied van veiligheid en isolatie. Dit gebeurde in Brussel (Zuinigheidsstraat en Fonsnylaan), Antwerpen en op de kinderboerderij in Tielt. Dit jaar hebben we de Damiaansite (het vroegere Karmelietenklooster) in Kortrijk overgenomen, gezien de bestaande locatie niet meer voldeed. De jaarlijkse weerkerende kosten voor onder meer de aankoop van voeding en de kosten voor verwarming, elektriciteit en verzekeringen, zijn ook grote bedragen. En toch beschikken we nog over een ruime buffer die het voor ons mogelijk zal maken om verbouwingen te doen in Brussel (Huidevettersstraat en Fonsnylaan), Gent, Leuven, Ronse, Oostende en Brugge. En uiteraard zetten we in de tussentijd de werking op de verschillende plaatsen verder en blijven we openstaan voor eventuele nieuwe initiatieven.

Als goede huismoeders en -vaders beheren wat ons wordt toevertrouwd

Wat betreft de uitgaven:

- De projecten die we aanpakken, moeten verantwoord zijn en geen prestige-projecten worden. Een zekere eenvoud en soberheid willen we handhaven.
- We blijven ervoor kiezen om een vrijwilligersorganisatie te zijn. Een essentieel element in de werking van Poverello is mensen de kans bieden als medemens het leven te delen met wie aan de rand van de samenleving beland is. Deze ontmoetingen doen nadenken over het eigen leven en onze maatschappij.
- De 6 personen (4vte) die in Poverello een loon ontvangen, werken voor een beperkt loon. De loonkosten blijven dus zeer laag.

Wat betreft de inkomsten :

- Vanaf het begin wordt een kleine bijdrage gevraagd voor een maaltijd. Sinds 40 jaar is dit dezelfde prijs gebleven : 1€ voor een warme maaltijd en een lunch pakket en 0,20€ voor een koffie, soep of frisdrank. We vinden het belangrijk dat mensen een bijdrage betalen. Dit zorgt voor wederzijds respect in de relatie tussen gast en vrijwilliger en het nemen van de eigen verantwoordelijkheid. Deze euro heeft dus een belangrijke, symbolische waarde.



Plaatsing van de keuken in Kortrijk.

- Ook voor een overnachting wordt een bedrag gevraagd. In Brussel is dit 10euro / dag voor een overnachting in gemeenschappelijke kamers, inclusief de drie maaltijden. Indien iemand niet de middelen heeft om dit te betalen, dan zoeken we naar een oplossing. Dit zorgt er ook voor dat de betrokkene na een zekere tijd de financiële mogelijkheid heeft om Poverello te verlaten wanneer hij dit wenst. Voor de personen die geen recht op inkomsten hebben in België en in minder goede gezondheid verkeren, maken we soms wel een uitzondering.
- Veel bedrijven en organisaties steunen ons in natura : Men schenkt voeding, een bakker brengt het brood dat niet verkocht is, er komen overschotten van een feest, ... Regelmatig ook gaat het over voeding waarbij de houdbaarheidsdatum bijna verloopt en die anders vernietigd zou worden. Van de vrijwilligers in de keuken vraagt dit natuurlijk wat souplesse en creativiteit. Wanneer we teveel hebben, delen we met organisaties die behoeftigen helpen.
- Personen steunen ons financieel ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen of op regelmatige basis. We doen echter niet aan fondsenwerving en we organiseren zelf geen media aandacht. We nemen dit eerder af uit respect voor en discretie ten opzichte van onze gasten. We willen hen niet voor onze kar spannen. Vanuit onze VZW mogen we fiscale attesten opmaken voor giften vanaf 40 euro.
- Dat we een degelijk buffer hebben, komt echter vooral doordat er mensen zijn die ons in hun testament hebben gezet. Het geld dat zij tijdens hun leven gespaard hebben, vertrouwen ze bij hun overlijden aan ons toe. De voorbije jaren ontvingen we enkele grote bedragen, dikwijls zelfs van mensen die we niet kenden, maar die blijkbaar vanop afstand meeleeften met het Poverello-gebeuren.
- We krijgen geen subsidies en we hebben die ook nooit aangevraagd omdat we onafhankelijk willen blijven en onze identiteit willen behouden.

Al meer dan veertig jaar

Natuurlijk heeft onze werking ook grote beperkingen en verloopt niet alles perfect. Het is een voortdurend leerproces. Leren samenwerken met elkaar, leren om zich dienstbaar op te stellen. En leren wat de echte bedoeling is van Poverello: aan mensen laten voelen dat we blij zijn dat ze er zijn en dat ze zijn zoals ze zijn! De vele zorgen en bekommernissen van gasten en vrijwilligers interpellieren ons voortdurend. De praktische problemen aan de gebouwen en de onvoorziene omstandigheden van de organisatie vragen veel souplesse en creativiteit. Dikwijls komt het er vooral op aan om 'stille voort te doen'. En op het eind van de dag, op het eind van de week, van de maand en van het jaar stelt men vast ... het is ons toch gelukt. En dit al meer dan veertig jaar.

Poverello leeft en groeit dankzij de mensen die er zich voor inzetten

Dit alles is mogelijk dankzij de vele mensen die met ons delen en de vele vrijwilligers die zich met grote toewijding inzetten. Het voornaamste dat we als medewerkers voor ogen moeten houden, is het eenvoudig en sober, maar respectvol en hartelijk onthaal van onze medemens : onze zussen en broers. Dit leidt naar een authentiek samenzijn waar echte ontmoetingen gebeuren. Het is een remedie tegen eenzaamheid die dikwijls mede oorzaak is van de armoede. Wanneer we hier elke dag opnieuw voor gaan, groeit er een thuis voor velen. De nood is groot. Onze laagdrempelige werking is een aanvulling op de vele professionele diensten van begeleiding en vorming die er bestaan. Het is niet de bedoeling van de VZW om zelf op zoek te gaan naar nieuwe projecten . We hebben onze handen al meer dan vol. Maar wanneer mensen willen meehelpen bij het opvangen van behoeftigen in de visie van Poverello, dan worden elke nieuwe vraag en elk nieuw aanbod zeker overwogen. Poverello groeit en evolueert vooral vanuit het gebeuren met de mensen die er zich voor inzetten. Het is een samen op weg gaan in het spoor van Jan Vermeire.

Namens de Raad van Bestuur en de Algemene Vergadering.

Johan



Een nieuw dak op ons huis in de Fonsnylaan (Brussel).

Start nachtopvang in Poverello Antwerpen

De aanpassingen aan de gebouwen van Poverello Antwerpen zijn al een tijdje voltooid. Er zijn nu ook twee ruimten voor gezamenlijk wonen beschikbaar. In de eerste kunnen een achttal personen opgevangen worden. Zij hebben de beschikking over een gemeenschappelijke slaapzaal, eetzaal en living en gemeenschappelijk sanitair. De andere wooneenheid bestaat uit vier individuele kamers met living en sanitair gemeenschappelijk. Beide woonvormen zijn geïnspireerd op de opvang zoals die in Brussel al vele jaren vorm krijgt. Het gaat om een (tijdelijk) wonen in gemeenschap voor mensen die in nood zijn of voor personen die het alleen wonen moe zijn. We denken in de eerste plaats aan mannen van +50, maar zullen in het begin alle vragen en situaties overwegen.

Voor deze vorm van samenwonen zijn we op zoek naar medewerkers die, op vrijwillige basis, een deel van hun tijd willen delen om de toekomstige bewoners te begeleiden. Het betreft onder meer geregelde aanwezigheid bij de maaltijden, helpen het gezamenlijke leven te organiseren en in goede banen te leiden, de bewoners waar nodig helpen bij administratieve of medische stappen.

Wie hier meer over wil weten, kan steeds contact opnemen (0497715491 of johan@poverello.be).

Kerstdag op een andere planeet

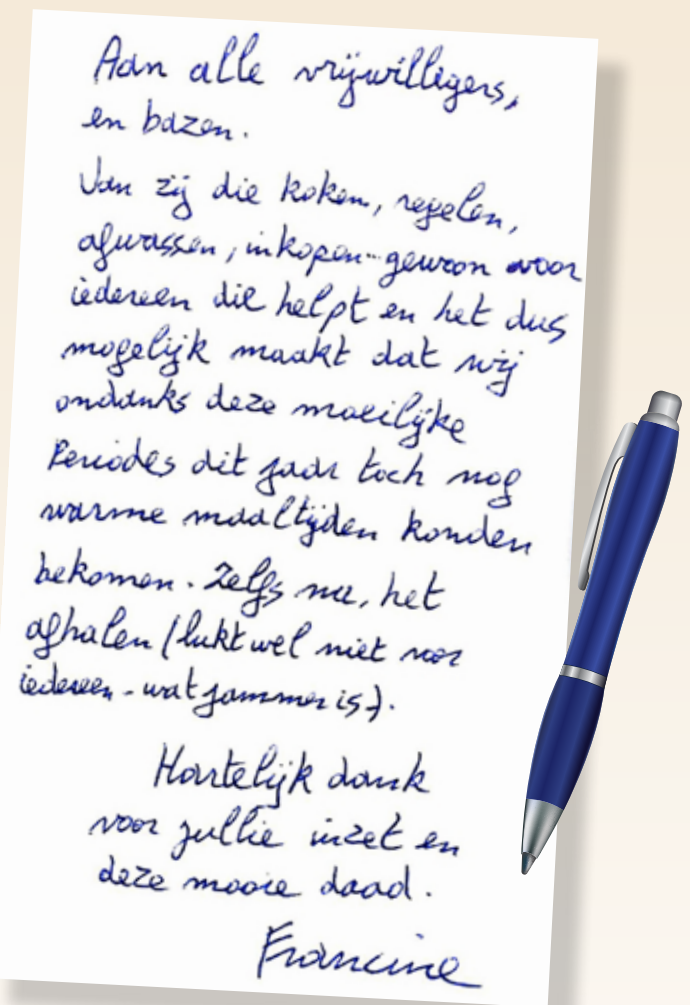
Een oude man zat in het halfdonker voor een tafel vol met brandende kaarsen van allerlei soorten, terwijl hij aan kinderen vertelde over een verre planeet. Op die verre planeet leefden geen mensen en geen dieren. Er groeiden geen bomen en geen gras. Er waren enkel kaarsen, overal, op de bergen en in de dalen. Alle soorten kaarsen, grote en kleine, dikke en dunne, rechte en kromme ... Ze waren overal verspreid en brandden allemaal.

En toen kwam de wind...

Op een dag fluisterde de wind hen toe: 'Als jullie willen, kan ik zand brengen om jullie te versieren en nog mooier te maken. Zand in allerlei kleuren en ook zand met glinsteringen.' 'Dit zou wel eens iets anders kunnen zijn', dachten de kaarsen en ze lieten de wind allerlei soorten zand aanwaaien. Ze waren heel fier en wilden nog andere kleuren en nog meer glinsters. Er leek meer kleur te komen in hun leven.

Voor altijd groot en sterk

Na een tijdje fluisterde de wind opnieuw: 'Beste kaarsen, jullie zijn nu zo mooi, maar elke dag worden jullie een beetje kleiner. Ik kan ervoor zorgen dat jullie niet kleiner worden. Laat me jullie uitblazen, dan blijven jullie altijd even groot en sterk.' Hier hadden de kaarsen nog nooit aan gedacht en de één na de andere kaars liet zich uitblazen. De grootste het eerst. Deze pochten en ze lachten de kaarsen die kleiner werden uit: 'Straks schiet er niets van jou meer over.' Pas toen de laatste kaars was uitgeblazen, merkte men plots dat het donker werd en koud op de planeet. Zelfs de glinsters van het zand waren bijna niet meer te zien. De grootste kaarsen waren fier dat ze mooi en sterk bleven. Vooral voor hen blies de wind steeds nieuw zand aan. Vele kleine kaarsen bleven dromen en vertellen over vroeger, toen ze brandden en licht en warmte gaven. Tegen beter weten in en ondanks het gespot van de grote kaarsen, bleven ze er verlangend naar uitkijken om eens opnieuw te branden. Ze zochten tevergeefs overal naar vuur.



Branden

Op een dag werd er een kaarsje geboren. Het was een heel bijzonder kaarsje, want het werd al brandend geboren. Aan dat kleine kaarsje hebben vele andere kaarsen zich opnieuw laten aansteken. En hoe meer kaarsen er brandden, hoe lichter en warmer het werd. Sinds de geboorte van dat kleine kaarsje wordt er Kerstdag gevierd op die planeet. De oude man keek glimlachend naar de brandende kaarsen op de tafel en naar de kinderen. 'Kijk', zei hij, 'de kaarsen die branden, worden elke dag een beetje kleiner tot ze helemaal licht en warmte geworden zijn. En luister eens heel goed. Hoor je het?' Het werd toen heel stil. De kinderen hoorden niets. 'En toch kan je het horen,' zei hij: 'Kaarsen die branden maken geen lawaai.'

Dank u wel voor 2020!

Deze Kerst en Nieuwjaarsperiode is ook meestal een tijd om even terug te kijken op het voorbije jaar. Dit jaar was toch wel een heel vreemd jaar. Ook al werd er vorig jaar rond Kerstdag al over deze pandemie gesproken, niemand heeft toen maar kunnen vermoeden waartoe dit allemaal zou leiden. Maar speciaal op het einde van dit vreemde jaar willen we dank zeggen aan iedereen die op de één of andere manier heeft bijgedragen. Dank aan alle vrijwilligers in de verschillende afdelingen die op regelmatige basis komen meehelpen. Dank u wel voor het vele werk dat u samen hebt verricht. Dank u wel voor de solidariteit en de vriendschap waarin dit kon gebeuren. Dank u wel voor de

positieve ingesteldheid, ook wanneer het door corona soms wat moeilijker verliep. Dank voor de noodzakelijke flexibiliteit en voor de creativiteit van het moment. Dank u wel voor de trouw en het vertrouwen. Alle begrip voor iedereen die noodgedwongen, alvast tijdelijk, moest afhaken. Dank u wel voor de blijvende verbondenheid. Dank aan iedereen die met ons heeft meegedeeld en meegeleefd. Dank u wel voor de vele voeding en andere zaken die we mochten ontvangen, dank u wel voor de financiële giften, dank u wel voor het bemoedigend woordje, dank u wel voor uw gebed. Dank u wel ook aan onze gasten, die dagelijks naar Poverello komen of die in Poverello verblijven. Dank

u wel voor uw aanwezigheid, voor uw waardering en vriendschap, voor uw geduld en begrip bij de coronamaatregelen. Dank u wel ook om deze maatregelen zo goed mogelijk op te volgen in het belang van ons allen.

Laat ons het komende jaar 2021 met geduld (zeker nog voor de eerste maanden) en vol goede moed tegemoet zien. We weten dat er andere tijden komen. Vanuit onze verbondenheid wensen we jullie en iedereen die jullie omringt:

Van harte een goede gezondheid en veel sterkte voor 2021!

Het Poverello-krantje wordt graag en gratis opgestuurd naar meer dan 30.000 personen die meeleven met het Poverello-gebeuren. Het krantje wordt ook verstuurd naar meer dan 6000 mailadressen. Een nieuw adres, een wijziging of schrapping van een adres, kan naar krantje@poverello.be gestuurd worden. Via de post kunnen nieuwe of aangepaste gegevens naar Poverello gestuurd worden: Poverello-tijdschriftje, Zuinigheidsstraat 4 te 1000 Brussel. Gelieve steeds het referentienummer te vermelden. Ook via volgende link: http://poverello.be/contact/nl_krant, kan men het krantje aanvragen. Dank u wel voor uw begrip wanneer er toch vergissingen in uw gegevens zijn terechtgekomen en dank u wel voor uw medewerking door ons te helpen om de fouten eruit te halen. Uw contact gegevens waarover wij beschikken worden enkel door Poverello gebruikt en worden nooit doorgegeven aan anderen.

Voor giften vanaf 40€ zal u een fiscaalattest toegestuurd worden.

Verantwoordelijke uitgever:
J. Van Eetvelde,
Poverello vzw,
Zuinigheidsstraat 4,
1000 Brussel
Tel. 02/511.52.12

Rekeningnummer:
BE42001086570354
Bic: GEBABEBB

www.poverello.be